

Fisken tog af efter ikke ret mange Aars Forløb. Altsaa, det Fiskeri, der siden den Tid har været drevet, har medført, at Helleflynderne nu kun ere sparsomt til Stede ved Færøerne. Da Fiskeriet ikke mere gav det forønskede Udbytte ved Færøerne, fortrak Englænderne til Island for ogsaa der at fiske med Langline, men der blev man hurtig opmærksom paa, at der ikke alene kunde drives Langlinefiskeri, men ogsaa Trawlfiskeri, og det have Englænderne nu drevet i adskillige Aar ved Island. Saa kom der imidlertid den hurtigsejlende Krydser derop, som generede deres Trawlfiskeri inde paa Søterritoriet. Det skal nemlig drives nogenlunde nær ved Land for at kunne give det forønskede Udbytte. Den Gene, som Krydseren forvoldte dem der oppe, har ført til, at de nu sidste Sommer have forlagt deres Virkefelt til Færøerne. Der blev gjort, hvad man kunde fra Færøernes Side for at drage Lovovertræderne til Ansvar. En Sysselmand indfangede saaledes med Baad en paa Vestmanhavn liggende Trawler, idet han gik om Bord og fik Vished for, at den havde trawlet i Nærheden af Land: Vær saa god, sagde Sysselmanden, du er anholdt og skal følge med til Torshavn. Det viste sig imidlertid snart, at de gældende Bødestraffe vare saa smaa, at Lovovertræderne ikke respekterede dem for noget. Efter hvad der er fortalt af nogle engelske Skibsførere, har man i England oprettet en Assurancekasse, af hvilken alle Bøder for Overtrædelser paa Søterritoriet skulle betales. Man kan nok tænke sig, at naar alle engelske Fiskere slaa sig sammen og danne en Assurancekasse, har den det ikke saa smaat med Penge, og saa har et, to, ja selv fire Tusinde Kr. ikke meget at sige. I Sommer har Politimesteren lejet den lille Damper, der sejler mellem Øerne, til at gøre Fangst paa Lovovertræderne, og det er ogsaa lykkedes en enkelt Gang for denne Damper at fange en af dem, ligesom ogsaa „Diana“, da den paa sin Hjemrejse fra Island kom til Færøerne, fangede en. Endelig i August Maaned kom Krydseren „Hejmdal“ til Færøerne for at passe paa Fiskerne der. Ligesom den kom, fangede den 2 trawlende Skibe inde paa Søterritoriet, men disse hurtigsejlende Skibe blev snart opmærksomme paa, at nu var Krydseren i Farvandet, og saa saa man dem sætte Kursen op efter Island. Men efterhaanden som Aaret rykker frem, ere Forholdene ved Island ikke saa gunstige, og da de kunde gøre stor Fangst ved Færøerne, kom de naturligvis tilbage til Færøerne, saa snart

Krydseren var hjemvendt, og nu drives deres Trawlfiskeri ved Færøerne i den Grad, at man fra et enkelt Sted kan tælle indtil 40 Skibe trawlende der omkring. Og man kan ikke undre sig over, at de drive dette Fiskeri, da det er saa rigt. Det er saaledes meddelt af en Skibsfører, at et Dræt paa 6 Timer har givet en Indtægt af 5000 Kr. De kunne næsten trawle i ethvert Vejr, for de trawle helt inde i Fjorde og Bugter. Saa snart de have lettet Anker paa den Plads, hvor de have ankret op for Natten, sættes Trawlen ud og saaledes trawles der medens de sejle ud af Fjorden, ligesom de ogsaa trawle, naar de om Aftenen sejle ind paa Ankerplads igen. Udbyttet har været saa kolossalt, at man har kunnet bygge langt større Skibe end de, der hidtil ere brugte. Jeg ved, at der for Tiden paa et eneste Værft staar 5 Skibe under Bygning beregnede paa Trawlfiskeri under Færøerne, og det er beklageligt at tænke, at det, saa vidt jeg ved, er en dansk Mand, der er Hovedreder for dette store Rederi.

Man ser derfor paa Færøerne med Bekymring paa Fremtiden. Vi vide jo alle, at Fiskeriet er Færøernes Hovednæringsvej, ja, man kan vel sige, at for den største Del af Befolkningen er det den eneste Indtægtskilde. Hvis nu i længere Tid Skibe i Hundredevis ligge og — kan man gerne sige — rense Bankerne omkring Færøerne for Fisk, er det at befrygte, at man ligefrem vil komme til at lide Nød deroppe. Det foreliggende Forslag sigter nu til at forhøje den største Bøde, der nu er 400 Kr., til 4000 Kr. samt Konfiskationsstraf. Endelig faar man Ret til, hvis Bøden ikke bliver betalt, at gøre sig betalt i Skibet ved at sælge det. Det er for saa vidt en stor Bøde, men hvis man ikke samtidig faar et virksomt Tilsyn, nytter det ikke noget, thi vi have deroppe saa godt som ingen Midler til at drage Lovovertræderne til Ansvar. Jeg skal her bemærke, at i det af Lagtinget vedtagne Forslag var det, ligesom i de andre Love vedrørende Overtrædelser paa Søterritoriet, bestemt, at Bøderne skulde tilfalde det saakaldte fri Fattigvæsen eller Amtsfattikkassen. Heri er der nu sket den Forandring, at Bøderne skulde tilfalde Statskassen. Jeg er i Princippet fuldt ud enig med den højtærede Minister i, at naar Statskassen skal bekoste Tilsynet, skal den ogsaa tage Bøderne. Men ved Island er Forholdet et andet, der betaler Staten Kontrollen, men Islands Landkasse tager dog Bøderne. Jeg vil sige, at selv om man vedtager denne Lov, gør man dog ikke